

CurteaSupremă de Justiție
DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte -Nicolae Gordilă,

Judecători -Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Cantemir din 15 aprilie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2014 de către avocatul Gărgăun Elena în numele inculpatului

Țăpordei Mihail Sevastian, născut la 10 iunie 1970, originarși domiciliat în s.Lingura, r-nul Cantemir.

Termenul examinării cauzei:

1.03.10.2007 - 15.04.2008 - prima instanță,

2.16.07.2012 - 02.04.2013 și 09.01.2014- 11.06.2014 - instanța de apel,

3.11.06.2013 - 10.12.2013 și28.08.2014- 19.11.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentințaJudecătorei Cantemir din 15 aprilie 2008, Țăpordei Mihail a fost condamnat în baza art.151alin.(4) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.Potrivit sentinței s-a constatat că Țăpordei Mihail,la 09 aprilie 2007, aproximativ la ora 20.00, fiind în s.Tartaul, r-nul Cantemir, întîlnindu-se în stradă cu cet.Balica Vladimir, cu care era în relații ostile, în urma unei certe între ei, i-a aplicat acestuia din urmă lovituri cu pumnii în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legalănr.68 D din 04 mai 2007, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Balica Vladimir a decedat la domiciliul său.

3.Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Babin în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, care nu a fost legal citat, nu s-a stabilit eschivarea lui de la examinarea cauzei, dar inculpatului i s-a permis plecarea peste hotarele țării pentru că acesta dispunea de contract de muncă în R.Italia; sentința este bazată doar pe declarațiile contradictorii ale martorului ocular A.Bîrlea și concubina acestuia Z.Cernat; instanța neîntemeiat a apreciat critic depozițiile martorilor care au dat declarații în favoarea inculpatului; în cauză lipsesc probe incontestabile, care ar permite de a face o concluzie fermă că acțiunile inculpatului sînt corect încadrate în dispozițiile art.151 alin.(4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 aprilie 2013, a fost respins, apelul avocatului A.Babin în numele inculpatului, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și astfel ajungînd la concluzia corectă cu

privire la vinovăția inculpatului M.Țăpordei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că nu pot fi puse la baza sentinței de achitare declarațiile martorilor A.Țăpordei, D.Țăpordei, I.Țăpordei, A.Țăpordei, A.Țăpordei apreciindu-le ca fiind nesincere.

În ce privește argumentele avocatului referitor la faptul că inculpatul nu a fost citat legal în instanța de judecată, instanța a menționat că acestea sînt lipsite de temei, deoarece deficiența citării a creat-o însuși inculpatul, care în perioada de la 27 septembrie 2007 pînă la 30 aprilie 2012 nu s-a aflat pe teritoriul R.Moldova, însă drepturile acestuia la urmărirea penală, cît și în prima instanță au fost apărute de către un avocat prin contract, care a fost ales de el, la solicitarea căruia au fost interogați în calitate de martori rudele acestuia.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar avocatul E.Gărgăun în numele inculpatului, care a solicitat casarea acestora și dispunerea achitării lui M.Țăpordei, pe motiv că cauza a fost examinată în lipsa acestuia, fără a fi citat legal, fiind încălcate prevederile art.321 Cod de procedură penală; instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel denaturînd conținutul declarațiilor martorilor A.Bîrlea, Z.Cernat, N.Pricochi; hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele au inserat arbitrar și selectiv unele elemente contradictorii și denaturate din declarațiile lui A.Bîrlea, care ar fi declarat că inculpatul l-a lovit pe V.Balica cu palma și l-a izbit, după care acesta a căzut jos pe pămînt, pe cînd instanța de apel a indicat că acesta a căzut pe scări; în cauză există date contradictorii cu privire la ora venirii și plecării inculpatului, între declarațiile lui A.Bîrlea și Z.Cernat cu privire la revenirea lui A.Bîrlea și M.Țăpordei acasă; acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, deoarece infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale care a provocat decesul victimei, indică legătura de cauzalitate între acțiunile inculpatului și cauzarea decesului victimei, iar instanțele nu au constatat care acțiuni concrete a provocat decesul victimei și nici o probă prezentată de acuzare nu indică aceasta, iar concluziile experților nu confirmă că vătămarile depistate la victimă ar fi fost cauzate de la căderea de pe scări.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul E.Gărgăun în numele inculpatului, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Colegiul penal a reținut că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ignorat prevederile art.414 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluzia pe probele cercetate de prima instanță, care nu au fost verificate în ședința instanței de apel, nefiind consemnate în procesul-verbal; motivarea deciziei instanței de apel fiind incompletă, deoarece din textul acesteia rezultă că lipsește motivarea de la pct.12 pînă la pct.17 al deciziei; instanța neîntemeiat a respins demersul părții apărării privind cercetarea declarațiilor succesului părții vătămate N.Balica care, în viziunea acestuia, au importanță pentru justa soluționarea a cauzei, fiind încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpatului la apărare, avocatul fiind lipsit de posibilitatea de a-l apăra pe inculpat.

Astfel, Colegiul penal a ajuns la concluzia că instanța de apel a examinat apelul pur formal, nu s-a clarificat care circumstanțe sînt relevante pentru prezenta cauză și a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit.

7. La rejudecarea cauzei în ordine de apel, avocatul E.Gărgăun a declarat apel suplimentar în numele inculpatului, solicitînd casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare a acestuia, pe motiv că cauza a fost examinată în prima instanță în lipsa inculpatului, fără citarea lui legală, cu toate că procurorul cunoștea că inculpatul este plecat peste hotare la muncă; în cauză există date contradictorii cu privire la ora venirii și plecării inculpatului, între

declarațiile lui A.Bîrlea, Z.Cernat și V.Balan cu privire la ora revenirii lui A.Bîrlea și M.Țăpordei acasă; instanțele au înserat arbitrar și selectiv unele elemente contradictorii și denaturate din declarațiile lui A.Bîrlea; instanța a ignorat neconcordanțele indicate și nu le-a apreciat juridic, din punct de vedere al coroborării cu alte probe administrate la dosar; martorii acuzării nu au declarat că ar fi cunoscut nemijlocit circumstanțele în care a decedat V.Balica sau că inculpatul l-ar fi agresat pe acesta în seara de 09.04.2007; instanța nu a apreciat legal concluziile expuse în rapoartele de expertiză medico-legală cu privire la apariția vătămarilor corporale la partea vătămată; instanța a ignorat faptul că probele administrate în ședința de judecată nu dovedesc că partea vătămată ar fi decedat nemijlocit în urma acțiunilor sau circumstanțelor indicate de partea acuzării, adică prin lovitură cu palma sau pumnul, sau de la cădere.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului A.Babin și cel suplimentar al avocatului E.Gărgăun în numele inculpatului M.Țăpordei.

Instanța de apel a constatat că probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și suplimentar în cea de apel, apreciate prin prisma prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului M.Țăpordei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, concluzie ce rezultă din declarațiile:

- succesului părții vătămate N.Balica, care a indicat că împreună cu soțul au hrănit animalele, dînsa a rămas să mulgă vaca, iar întorcîndu-se în casă a observat că soțul nu este, a strigat la el, dar nimeni nu a răspuns, știind că V.Balica mai pleca prin stradă fără să-i comunice, dînsa a pornit televizorul și a văzut că era ora 21.10, ulterior a adormit și auzind lătratul cîinilor s-a trezit, a văzut că soțul nu este și ieșind la poartă, l-a observat pe acesta în drum jos la scări, căzut pe o parte;

- martorului A.Bîrlea, care a declarat că inculpatul a venit la domiciliul său din s.Tartaul la 09.04.2007, aproximativ pe la ora 21.00 și împreună au stat la masă, au servit rachiu, apoi împreună cu căruța acestuia s-au dus să mai procure rachiu, inculpatul văzîndu-l în stradă pe V.Balica, a sărit din căruță și apropiindu-se de acesta i-a aplicat două lovituri cu palma în față și l-a izbit, de la care partea vătămată a căzut jos. Întrebîndu-l de ce l-a lovit pe V.Balica, inculpatul i-a răspuns că a prelucrat terenul soacrei sale și nu i-a dat nimic pentru aceasta, fapt despre care dînsul ulterior i-a povestit lui N.Pricochi;

- martorului Z.Cernat, care a declarat că inculpatul venind la ei deja era în stare de ebrietate și, după ce a servit cu A.Bîrlea o sticlă de rachiu, au plecat împreună să mai cumpere rachiu de la N.Pisarenco. Între orele 21.30-22.00 ei s-au întors acasă, iar inculpatul i-a spus că l-a lovit de trei ori cu pumnul în față pe V.Balica, din motiv că acesta nu s-a achitat cu el pentru prelucrarea cotei de pămînt a lui M.Mocanu;

- martorului S.Pisarenco, care a relatat că în seara de 09.04.2007 într-adevăr i-a vîndut lui A.Bîrlea alcool, a auzit în stradă o căruță, iar pe la ora 01.20 a fost chemată de N.Balica, care i-a spus că soțul ei a decedat;

- martorului N.Pricochi, care a explicat că la 11.04.2007 A.Bîrlea i-a povestit că, cu o seară în urmă, la el acasă a fost inculpatul cu care a servit băuturi spirtoase și împreună s-au dus să mai procure de la S.Pisarenco, în drum s-au întîlnit cu V.Balica, pe care inculpatul l-a bătut pînă ce acesta a căzut jos și și-a pierdut cunoștința;

- martorilor A.Țăpordei, I.Țăpordei, D.Țăpordei, feciorii inculpatului, care au declarat că după ce inculpatul a venit la domiciliul lui V.Colisnicenco din s.Tartaul, a intrat la

domiciliul lui A.Bîrlea și s-ar fi aflat acolo aproximativ 20 min., când acesta a ieșit de la A.Bîrlea, era puțin în stare de ebrietate;

și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 10.04.2007, de confruntare dintre N.Pricochi și A.Bîrlea, din care rezultă că acesta din urmă și-a menținut declarațiile că inculpatul a lovit partea vătămată cu pumnii în cap și l-a îmbrîncit pe scări; de confruntare între A.Bîrlea și M.Țăpordei, unde martorul a confirmat faptul că inculpatul l-a lovit pe partea vătămată cu pumnul de două ori în cap, apoi l-a trîntit pe scări, acesta căzînd jos pe scări; de confruntare între M.Țăpordei și Z.Cernat, care a confirmat faptul că inculpatul i-a spus că l-a lovit cu pumnul în cap pe V.Balica, care a căzut jos pe scări; de verificare a declarațiilor martorului A.Bîrlea la fața locului, unde acesta a arătat locul în care inculpatul l-a lovit pe V.Balica și tabelul fotografic la el;

- rapoartele de expertiză nr.22/C din 10.04.2007, nr.68/D din 03.05.2007 și nr.7 din 15.06.2007, potrivit cărora la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale grave periculoase pentru viață în rezultatul cărora acesta a decedat, în sânge și urina cadavrului V.Balica în momentul decesului conținutul de alcool etilic constituie respectiv 3,3% și 6,8% ceea ce corespunde intoxicației grave cu alcool, leziunile corporale sînt intravitale și puteau fi produse în intervalul de aproximativ 2-3 ore pînă la decesul persoanei.

Reieșind din probele menționate, instanța de apel a concluzionat că prima instanță cert a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia justă privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deoarece nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor sus nominalizați, care au dat declarații concrete, consecutive, ce se racordă în ansamblu cu alte probe administrate în cauză, prin care se confirmă incontestabil vinovăția inculpatului.

Astfel, instanța de apel a respins ca declarative argumentele părții apărării, precum că declarațiile martorului A.Bîrlea sînt contradictorii și dubioase, deoarece acestea se confirmă prin declarațiile martorilor Z.Cernat, N.Pricochi, S.Pisarenco și actele cauzei, descrise mai sus.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor A.Țăpordei, I.Țăpordei, D.Țăpordei, apreciindu-le ca neveridice și care nu pot fi reținute ca probe în confirmarea nevinovăției inculpatului, fiind depuse de către persoane cointeresate, urmărind drept scop evitarea tragerii la răspundere penală a inculpatului, și a martorului V.Balan, referitor la perioada de timp în care s-a întîlnit cu inculpatul, care vin în contradicție cu însuși declarațiile acestuia din urmă.

Instanța de apel a indicat că disensiunile privitor la timpul comiterii infracțiunii nu constituie motiv de adoptarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului M.Țăpordei, mai mult că, potrivit declarațiilor martorului A.Bîrlea, inculpatul a venit la el acasă aproximativ pe la ora 21.00, iar succesorul părții vătămate a declarat că conectînd televizorul a văzut că era ora 21.10, soțul nu era acasă și dînsa privind televizorul a adormit, iar trezindu-se peste o perioadă de timp a ieșit la poartă, unde l-a observat pe soț jos la scări, totodată din rapoartele de expertiză rezultă că vătămarile corporale depistate la victimă puteau fi produse în intervalul de timp aproximativ 2-3 ore pînă la decesul acestuia, prin urmare timpul săvîrșirii infracțiunii, inclusiv și decesul victimei, a fost indicat cu aproximație.

În ce privește argumentele apărării, precumcă probele administrate nu dovedesc că V.Balica ar fi decedat nemijlocit de la lovitura cu palma sau pumnul, ori de la căderea pe scări, instanța de apel a menționat că cert s-a constatat că după aplicarea loviturilor victimei, inculpatul l-a îmbrîncit pe acesta pe treptele scării, unde a fost găsit de N.Balica jos lîngă scări, și, reținînd faptul că victima avea vîrsta de 52 ani și se afla în stare de ebrietate avansată, fapt ce denotă că acesta în fața inculpatului nu avea capacitatea de a se apăra sau de a opune

careva rezistență, iar loviturile primite și îmbrâncitura inculpatului, în condițiile în care victima cu greu își coordona mișcările, căderea/rostogolirea pe cele cinci trepte a scării, inevitabil îi puteau cauza vătămările corporale depistate la el.

Referitor la argumentul apărării, precum că prima instanță a încălcat prevederile art.321 alin.(1) Cod de procedură penală, examinând cauza în lipsa inculpatului, acestuia fiindu-i încălcate drepturile fundamentale, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut, deoarece inculpatul a cunoscut cu certitudine despre faptul că în privința sa este pornită o cauză penală și este învinuit de comiterea unei fapte penale deosebit de grave, iar la faza urmăririi penale a fost audiat în calitate de bănuit și învinuit pe marginea învinuirii aduse și, totodată, în privința sa au fost aplicate măsuri preventive – arestul, apoi obligațiunea de a nu părăsi localitatea, însă inculpatul fără a aștepta finisarea urmăririi penale, la 27.09.2007 a ieșit din țară și nu a mai revenit pînă la 30.04.2012. Citarea inculpatului a fost efectuată în conformitate cu prevederile art.238 alin.(1) Cod de procedură penală, la locul cunoscut de trai al acestuia.

La fel, instanța de apel a menționat că interesele inculpatului la urmărirea penală și la judecarea cauzei în prima instanță au fost apărate de un avocat ales de acesta, în baza contractului, iar argumentele, precum că M.Țăpordei avînd contract de muncă în R.Italia a traversat frontiera de stat de mai multe ori fără a avea probleme cu intrarea/ieșirea din țară, sînt lipsite de temei legal, fiind combătute prin datele prezentate de Serviciul de Grăniceri, din care rezultă că în perioada 27.09.2007 -30.04.2012 inculpatul nici odată nu a traversat frontiera de stat, fapt care indică direct că acesta se eschiva de organul de urmărire penală și instanța de judecată. Astfel, instanța a conchis că dreptul inculpatului de a fi prezent la examinarea cauzei sale nu a fost încălcat, deoarece acesta însuși s-a ascuns de instanța de judecată și a creat deficiența prezenței sale în ședința de judecată în prima instanță.

De asemenea, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului, precum că în cadrul urmăririi penale fiind deținut în stare de arest a fost supus maltratării, nu pot fi reținute, deoarece despre acest fapt dînsul a declarat prima dată în ședința instanței de apel fără a concretiza careva persoane, că la urmărirea penală fiind asigurat cu avocat ales de el și fiind eliberat de sub arest preventiv, nici el și nici avocatul său nu au depus careva plîngerii în acest sens. Argumentele apelanților referitor la faptul că pe dosar lipsesc probe care demonstrează vina acestuia în săvîrșirea infracțiunii incriminate, instanța le-a considerat lipsite de un temei legal, apreciindu-le ca o tactică de apărare și care urmărește scopul de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

Instanța a conchis că, prima instanță, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de prevederile art.16, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, corect ajungînd la concluzia că reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării acestuia de societate, aplicîndu-i pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, care este echitabilă și corespunde faptei comise.

9. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul E.Gărgăun în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.4), 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că cauza s-a examinat în prima instanță în lipsa inculpatului, care nu a fost legal citat; fapta de care este învinuit inculpatul nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal; hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, denaturînd declarațiile martorilor A.Bîrlea, Z.Cernat referitor

la circumstanțele aplicării leziunilor corporale părții vătămate de către inculpat, declarațiile cărora sînt contradictorii, în rest invocînd aceleași temeuri, care au fost invocate în apel și descrise la pct.7 al prezentei hotărîri.

10. Examinînd admisibilitatea recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.4), 6), 8), Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care judecata a avut loc fără participarea inculpatului, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborărilor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, ajungînd la concluzia corectă că anume M.Țăpordei a săvîrșit fapta prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, instanțele și le-au bazat pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, și anume pe declarațiile însăși ale inculpatului, a succesului părții vătămate N.Balica, a martorilor A.Bîrlea, Z.Cernat, S.Pisarenco, V.Colisnicenco, N.Pricochi și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 10.04.2007, de confruntare între martorii A.Bîrlea și N.Pricochi, între martorii A.Bîrlea, Z.Cernat și inculpatul M.Țăpordei din 20.04.2007, de verificare a declarațiilor martorului A.Bîrlea la locul infracțiunii din 20.04.2007, rapoartele de examinare medico-legală nr.22/C din 10.04.2007, de experiză medico-legală nr.68/D din 03.05.2007, concluzia expertului nr.7 din 16.06.2007, probe care, au fost detaliat și minuțios descrise în sentință și decizia instanței de apel, inclusiv și la pct.8 al deciziei date.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri argumentate și detaliate la toate motivele apelurilor declarate de partea apărării în numele inculpatului.

De fapt, reieșind din conținutul recursului, recurentul nu este de acord cu aprecierea dată de către instanțele de fond probelor administrate și cercetate pe parcursul ședințelor de judecată, considerînd că acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține

seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept, iar aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelurilor declarate de partea apărării și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor. Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, precum că nu a fost dovedit că partea vătămată a decedat de la lovitura cu palma sau de la căderea acestuia de pe scări, nu pot fi reținute, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au motivat condamnarea acestuia prin faptul că acuzarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc intenția directă și vinovăția inculpatului în aplicarea loviturilor părții vătămate cu pumnul în față și îmbrîncirea acestuia de pe scări, în rezultatul cărui fapt acesta a căzut de pe treptele scării, unde a și fost depistat de N.Balica.

Prin urmare, motivele invocate ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate declarațiile inculpatului și a martorilor, precum că acestea au fost denaturate, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile, deoarece declarațiile acestora au fost reținute în modul în care au fost redată de către ei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului, precum că prima instanță a examinat cauza în lipsa inculpatului fără citarea lui legală, deoarece acesta a fost la curent că în privința sa a fost pornită cauza penală și că este învinuit de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, iar la faza urmăririi penale a fost audiat în prezența avocatului ca bănuț și învinuit, drepturile acestuia fiind apărate de avocatul ales de el, însă inculpatul, fără a aștepta finalizarea urmăririi penale, la 27.09.2007, a plecat peste hotarele țării, încălcînd măsura preventivă aleasă în privința lui – obligațiunea de nepărsire a localității.

Lipsite de temei probatoriu sînt și argumentele recurentului, precum că M.Țăpordei avînd contract de muncă în R.Italia a traversat frontiera de stat de mai multe ori fără a avea probleme cu intrarea/ieșirea din țară, deoarece faptul dat se combate prin informația Serviciului de Grăniceri, din care rezultă că în perioada de la 27.09.2007 pînă la 30.04.2012 inculpatul nici odată nu a traversat frontiera de stat, fapt care indică direct că dînsul s-a eschivat de organul de urmărire penală și instanța de judecată.

Astfel, Colegiul penal conchide că faptei inculpatului i-a fost dată o apreciere și încadrare juridică corectă, la stabilirea pedepsei instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75-76, 77 Cod penal, au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, iar măsura de pedeapsă stabilită acestuia este în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul E.Gărgăun în numele inculpatului și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea lui ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gărgăun Elena în numele inculpatului Țăpordei Mihail, împotriva sentinței Judecătorei Cantemir din 15 aprilie 2008 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2014, în propira lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 decembrie 2014.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun